Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 4. septembra 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Doložka 4 – Učitelia, ktorí získali odbornú prax v určitých školských zariadeniach, ktorých fungovanie a organizácia nepatria do pôsobnosti štátu – Prijímanie do zamestnania na dobu neurčitú v štátnych školách – Stanovenie praxe na účely určenia odmeňovania – Vnútroštátna právna úprava, ktorá nestanovuje započítanie období služby odpracovaných v niektorých školách, ktorých fungovanie a organizácia nepatria do pôsobnosti štátu – Rozdielne zaobchádzanie založené na inom kritériu, ako je určitá alebo neurčitá povaha pracovnoprávneho vzťahu – Články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie – Uplatniteľnosť – Nevykonávanie práva Únie“

Vo veci C-543/23 [Gnattai] [i],

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale di Padova (Súd v Padove, Taliansko) zo 14. augusta 2023 a doručený Súdnemu dvoru 28. augusta 2023, ktorý súvisí s konaním:

AR

proti

Ministero dell’Istruzione e del Merito,

za účasti:

Anief – Associazione Professionale e Sindacale,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory I. Jarukaitis, sudcovia N. Jääskinen, A. Arabadžiev (spravodajca), M. Condinanzi a R. Frendo,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: G. Chiapponi, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. marca 2025,

* Jazyk konania: taliančina.

[i] Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– AR, v zastúpení: G. Rinaldi a N. Zampieri, avvocati,

– Anief – Associazione Professionale e Sindacale, v zastúpení: A. Dal Ferro, F. Ganci a W. Miceli, avvocati,

– talianska vláda, v zastúpení: S. Fiorentino a G. Palmieri, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Berti Suman a L. Fiandaca, avvocati dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: S. Delaude a D. Recchia, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní z 5. júna 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 157 ZFEÚ, článkov 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999 (ďalej len „rámcová dohoda“), ktorá sa nachádza v prílohe k smernici Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368), smernice Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 2000, s. 22; Mim. vyd. 20/001, s. 23), smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79), článku 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“), ako aj Európskej sociálnej charty podpísanej v Turíne 18. októbra 1961 v revidovanom znení (ďalej len „Európska sociálna charta“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi AR a Ministero dell’Istruzione e del Merito (Ministerstvo školstva a zásluh, Taliansko) (ďalej len „ministerstvo školstva“) vo veci určenia počtu odpracovaných rokov v službe.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa doložky 1 rámcovej dohody je účelom tejto rámcovej dohody zvýšiť kvalitu práce na dobu určitú zabezpečením uplatňovania zásady nediskriminácie a okrem toho vytvoriť rámec na zamedzenie nezákonného počínania prameniaceho z využívania opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv a pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú.

4 Doložka 2 rámcovej dohody, nazvaná „Pôsobnosť“, v bode 1 uvádza:

„Táto dohoda sa vzťahuje na pracovníkov na dobu určitú, ktorí majú uzavretú pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah podľa zákona, kolektívnych dohôd alebo spôsobu, ktorý je zaužívaný v jednotlivých členských štátoch.“

5 Doložka 3 rámcovej dohody s názvom „Vymedzenia“ znie:

„1. Na účely tejto dohody termín ‚pracovník na dobu určitú‘ sa vzťahuje na osobu, ktorá uzavrela pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah priamo so zamestnávateľom a ktorých koniec platnosti je vymedzený objektívnymi podmienkami, ako napríklad určitým dátumom, splnením určitej úlohy alebo určitou udalosťou.

2. Na účely tejto dohody termín ‚porovnateľný stály pracovník‘ sa vzťahuje na pracovníka, ktorý uzavrel pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú v jednom a tom istom podniku, kde vykonáva stále rovnakú alebo podobnú prácu, resp. povolanie, pričom sa primerane zohľadňuje jeho kvalifikácia a odborná prax. V prípade, že v rovnakom podniku nepracuje porovnateľný stály pracovník, porovnáva sa na základe platnej kolektívnej dohody, alebo ak platná kolektívna dohoda neexistuje, tak v súlade s príslušným vnútroštátnym právom, kolektívnymi dohodami alebo podľa zaužívaného postupu.“

6 Doložka 4 rámcovej dohody s názvom „Zásada nediskriminácie“ stanovuje:

„1. Pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, pracovníci na dobu určitú nesmú byť voči porovnateľným stálym pracovníkom znevýhodňovaní len preto, že majú uzavretú pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah na dobu určitú, pokiaľ na odlišné zaobchádzanie neexistujú objektívne dôvody.

…

4. Nároky vyplývajúce z celkového počtu odpracovaných rokov, ktoré súvisia s osobitnými pracovnoprávnymi podmienkami, sú u pracovníkov na dobu určitú rovnaké ako u stálych pracovníkov, pokiaľ rozdielne nároky vyplývajúce z rovnakého počtu odpracovaných rokov nie sú objektívne zdôvodnené.“

Talianske právo

7 Článok 485 decreto legislativo n° 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (legislatívny dekrét č. 297, ktorým sa schvaľuje jednotné znenie právnych predpisov platných v oblasti vzdelávania, týkajúcich sa všetkých typov a stupňov škôl) zo 16. apríla 1994 (GURI č. 115 z 19. mája 1994, riadna príloha č. 79, ďalej len „legislatívny dekrét č. 297/1994“) stanovuje:

„1. Služba učiteľov na štátnych a štátom uznaných stredných školách a umeleckých školách, vrátane takých škôl v zahraničí, ako aj učiteľov mimo stálej služby, sa na právne a finančné účely plne uznáva ako stála služba …

2. Na rovnaké účely a v rovnakom rozsahu ako v odseku 1 sa výkon služby uznáva tam uvedeným zamestnancom v štátnych dievčenských internátnych školách a učiteľom základných škôl v stálej

službe a v dočasnej službe v štátnych základných školách alebo paritných školách vrátane uvedených internátnych škôl a škôl v zahraničí, ako aj v ľudových školách, dotovaných školách alebo pomocných školách.

3. Pedagogickým zamestnancom základných škôl sa na rovnaké účely a v rovnakých medziach, ako sú uvedené v odseku 1, uznáva práca učiteľa mimo stálej služby v štátnej základnej škole, štátnej základnej škole internátnej pre dievčatá alebo v paritnej škole, v štátnej a štátom uznanej strednej škole a v umeleckej škole, v ľudovej škole, v dotovanej škole alebo v pomocnej škole …“

8 Článok 1 legge č. 62 – Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all’istruzione (zákon č. 62 o pravidlách rovnocennosti v oblasti školstva a ustanovenia o práve na štúdium a vzdelanie) z 10. marca 2000 (GURI č. 67 z 21. marca 2000, ďalej len „zákon č. 62/2000“) stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 33 druhého odseku Ústavy, národný vzdelávací systém tvoria štátne školy a rovnocenné súkromné a obecné školy. Republika si stanovuje prioritný cieľ rozšíriť ponuku vzdelávania a všeobecne podporovať zodpovedajúci dopyt po celoživotnom vzdelávaní už od detstva.

2. Na všetky účely platných predpisov, najmä pokiaľ ide o oprávnenie udeľovať právne platné doklady o vzdelaní, sa pod ‚rovnocennými školami‘ rozumejú neštátne – vrátane obecných – vzdelávacie inštitúcie, ktoré od predškolského veku spĺňajú všeobecné predpisy v oblasti vzdelávania, sú v súlade so vzdelávacími potrebami rodín a spĺňajú požiadavky na kvalitu a efektívnosť uvedené v odsekoch 4, 5 a 6.

3. Rovnocenné súkromné školy majú zaručenú neobmedzenú slobodu, pokiaľ ide o kultúrnu a pedagogicko-didaktickú orientáciu. S prihliadnutím na výchovnú koncepciu školy sa vyučovanie orientuje na liberálne princípy zakotvené v Ústave. Keďže rovnocenné školy poskytujú verejnú službu, prijímajú všetky osoby, ktoré akceptujú ich vzdelávaciu koncepciu a požiadajú o zápis, vrátane žiakov a študentov s postihnutím. Vzdelávacia koncepcia môže určovať kultúrnu alebo náboženskú orientáciu. Mimoškolské aktivity, ktoré predpokladajú alebo vyžadujú príslušnosť k určitej ideológii alebo náboženskému vyznaniu, však nie sú pre žiakov povinné.

4. Rovnoprávnosť sa udeľuje mimovládnym školám, ktoré o ňu požiadajú, výslovne sa zaviažu vykonávať ustanovenia odsekov 2 a 3 a splnia tieto požiadavky:

a) majú koncepciu vzdelávania, ktorá je v súlade s princípmi Ústavy, a plán vzdelávacieho programu, ktorý je v súlade s platnými pravidlami a predpismi; predložia osvedčenie s menom osoby zodpovednej za správu a zverejnia svoju bilanciu;

b) majú priestory, nábytok a učebné pomôcky, ktoré sú vhodné pre daný typ školy a zodpovedajú platným predpisom;

c) kolegiálne orgány školy sú zriadené a pracujú na základe demokratickej účasti;

d) škola prijme všetkých žiakov, ktorých rodičia o to požiadajú, za predpokladu, že majú platnú kvalifikáciu na prijatie do triedy, ktorú chcú navštevovať;

e) uplatňujú všetky platné predpisy týkajúce sa integrácie postihnutých alebo znevýhodnených žiakov;

f) organizujú ucelené vzdelávacie kurzy; rovnocennosť nemožno udeliť pre jednotlivé triedy s výnimkou prípadov, keď sa zavádzajú nové ucelené vzdelávacie kurzy, v ktorých sa musí začať prvou triedou;

g) učitelia majú osvedčenie o spôsobilosti;

h) administratívni zamestnanci a pedagogickí zamestnanci pracujú na základe individuálnych pracovných zmlúv, ktoré sú v súlade s vnútroštátnymi odvetvovými kolektívnymi zmluvami.“

9 Článok 2 ods. 2 decreto-legge n. 255 – Disposizioni urgenti per assicurare l’ordinato avvio dell’anno scolastico 2001/2002 (zákonný dekrét č. 255 o naliehavých opatreniach na zabezpečenie riadneho začiatku školského roka 2001/2002) z 3. júla 2001 (GURI č. 153 zo 4. júla 2001, ďalej len „zákonný dekrét č. 255/2001“) stanovuje, že namiesto vyhlásenia verejných výberových konaní na prijatie učiteľov do zamestnania na dobu neurčitú ministerstvo školstva môže používať stále rezervné zoznamy, ktoré sú platné až do vyčerpania práva a v rámci ktorých sa „učiteľské činnosti vykonávané od 1. septembra 2000 na rovnocenných školách... zohľadňujú v rovnakom rozsahu ako učiteľské činnosti vykonávané na štátnych školách“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 AR, učiteľ s kvalifikáciou na vyučovanie talianskeho jazyka, histórie a geografie, pracoval v „rovnocennej“ škole v zmysle článku 1 ods. 2 zákona č. 62/2000 v období od roku 2002 do roku 2007 na základe piatich zmlúv na dobu určitú.

11 Dňa 1. septembra 2008 ho ministerstvo školstva prijalo na dobu neurčitú na výkon povolania učiteľa na štátnej škole. V rámci obnovenia služobného postupu tohto učiteľa, ku ktorému došlo pri tomto prijatí, ho toto ministerstvo zaradilo do platového pásma zodpovedajúceho „nulovému počtu odpracovaných rokov“. Toto ministerstvo totiž v podstate zastávalo názor, že článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 neumožňoval zohľadniť na účely výpočtu odpracovaných rokov žalobcu vo veci samej roky odpracované v tejto rovnocennej škole.

12 AR podal na Tribunale di Padova (Súd v Padove, Taliansko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, žalobu, ktorou sa domáhal, aby ministerstvo školstva zohľadnilo roky, ktoré odpracoval na základe svojho zamestnania v rovnocennej škole, pričom tvrdil, že článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 predstavuje porušenie doložky 4 rámcovej dohody, ako aj článkov 20 a 21 Charty.

13 Dňa 25. februára 2022 neziskové odborové združenie Anief – Associazione Professionale e Sindacale vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na tomto súde.

14 Vnútroštátny súd spresňuje, že podľa legislatívneho dekrétu č. 297/1994 ministerstvo školstva uznalo tri typy súkromných škôl za rovnocenné štátnym školám, a to paritné školy, štátom uznané školy a štátom uznané stredné školy. Tento legislatívny dekrét okrem iného stanovil, že odbornú prax, ktorú učitelia získali v rámci výkonu svojej funkcie najmä v akreditovaných školách a schválených školách, musí toto ministerstvo zohľadniť na účely obnovenia služobného postupu týchto učiteľov pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú.

15 Zákon č. 62/2000 nahradil tieto tri kategórie súkromných škôl jedinou kategóriou škôl, tzv. „rovnocennými školami“. Podľa článku 2 ods. 2 zákonného dekrétu č. 255/2001 sa odborná prax získaná učiteľmi v rámci zamestnania v škole, ktorá bola po 1. septembri 2000 uznaná ako rovnocenná škola, považuje na účely prijatia týchto učiteľov do zamestnania na dobu neurčitú tým istým ministerstvom za rovnocennú s odbornou praxou nadobudnutou v rámci zamestnania v štátnych školách. Z judikatúry Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) však vyplýva, že túto prvú prax nemožno zohľadniť v rámci obnovenia služobného postupu týchto učiteľov vykonaného pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú ministerstvom školstva na účely stanovenia počtu odpracovaných rokov, ktoré im treba priradiť, a to najmä z dôvodu neexistencie zákonného ustanovenia umožňujúceho takéto zohľadnenie.

16 Vnútroštátny súd má pochybnosti o zlučiteľnosti nezohľadnenia odbornej praxe získanej v rovnocenných školách na účely stanovenia odmeny tých istých učiteľov s doložkou 4 rámcovej dohody.

17 Toto nezohľadnenie by totiž znamenalo, že s učiteľmi, ktorí pracovali v rámci vzťahov na dobu určitú v rovnocenných školách, by sa zaobchádzalo menej priaznivo ako s učiteľmi, ktorí ukončili rovnaké obdobie práce na základe zmlúv na dobu neurčitú v štátnych školách a ich pedagogická prax sa zohľadňuje na účely určenia ich odmeny, a to z dôvodu, že títo prví uvedení učitelia neuspeli vo výberovom konaní na prijatie do verejnej služby.

18 Situácie týchto dvoch kategórií učiteľov sú pritom porovnateľné, keďže neexistuje žiadny rozdiel medzi zamestnaním, vzdelaním, úlohami a pracovnými povinnosťami učiteľa na dobu neurčitú vykonávajúceho svoje úlohy v štátnej škole a učiteľa na dobu určitú vykonávajúceho svoje úlohy v rovnocennej škole a Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd) uznal, že tieto dve kategórie škôl sú «v plnom rozsahu“ rovnaké.

19 Vnútroštátny súd sa okrem toho domnieva, že nezohľadnenie praxe získanej v rovnocenných školách na účely určenia odmeny nie je odôvodnené okolnosťou, že tieto školy sú súkromnými zariadeniami. Spôsobilosť vyplývajúca zo skúseností totiž nezávisí od súkromného alebo verejného postavenia zamestnávateľa. Vnútroštátny zákonodarca navyše umožnil na účely výpočtu počtu odpracovaných rokov zohľadniť obdobia výučby odpracované tak u súkromných, ako aj verejných zamestnávateľov, vrátane tých období, ktoré dosiahli učitelia zamestnaní na dobu určitú v štátnych školách.

20 Toto nezohľadnenie nie je odôvodnené ani rozdielmi medzi podmienkami prijímania učiteľov do rovnocenných škôl a podmienkami prijímania učiteľov do štátnych škôl. Existencia verejného výberového konania, ktoré umožňuje prístup k výučbe na dobu neurčitú v štátnych školách, totiž nie je relevantná, keďže článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 stanovuje, že na účely výpočtu počtu odpracovaných rokov pri prijatí do zamestnania na dobu neurčitú ministerstvom školstva sa zohľadnia obdobia služby odpracované tak v školách, na ktorých sú učitelia prijatí do zamestnania na základe výberového konania, ako aj v školách, v ktorých to tak nie je.

21 Vnútroštátny súd usudzuje, že nezohľadnenie práce súvisiacej s vyučovaním vykonávanej v rovnocenných školách na účely stanovenia odmeny je tiež v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania zakotvenou v článkoch 20 a 21 Charty. V tejto súvislosti uvádza, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej zavádza neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie medzi učiteľmi rovnocenných škôl a učiteľmi najmä bývalých akreditovaných a schválených škôl, ktoré boli v roku 2000 zmenené na „rovnocenné školy“. Prax získaná v rovnocennej škole má totiž

vyššiu kvalitu a hodnotu ako prax získaná v iných súkromných školách. Podľa článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 však možno zohľadniť iba túto poslednú prax na účely uznania určitého počtu odpracovaných rokov v službe.

22 Okrem toho tento článok 485 je v rozpore so všeobecnou zásadou rovnosti zaobchádzania, keďže zavádza rozdielne zaobchádzanie medzi učiteľmi rovnocenných škôl a učiteľmi štátnych škôl na dobu určitú.

23 Podľa vnútroštátneho súdu sa Charta uplatňuje na prejednávanú vec, keďže na jednej strane jej cieľom je určiť, či nezohľadnenie práce na dobu určitú vykonávanej v rovnocenných školách, stanovené v článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994, je v súlade s cieľom sledovaným rámcovou dohodou, ktorým je zvýšiť kvalitu práce na dobu určitú zabezpečením dodržiavania zásady nediskriminácie, a na druhej strane je žalobca vo veci samej „pracovníkom na dobu určitú“ v zmysle doložky 3 bodu 1 tejto rámcovej dohody. Okrem toho právny akt vnútroštátneho práva je aktom, ktorý „vykonáva právo Únie“ v zmysle článku 51 ods. 1 Charty, keďže sa týka oblasti patriacej do právomoci Európskej únie. Prejednávaná vec, ktorá sa týka podmienok, za ktorých sa započítavajú odpracované obdobia učiteľov na dobu určitú na účely určenia ich odmeny pri prijatí do zamestnania ministerstvom školstva ako pedagogických pracovníkov na dobu neurčitú, nepochybne patrí pod „vykonávanie práva Únie“ v zmysle tohto článku 51 ods. 1, keďže sa týka výkladu doložky 4 rámcovej dohody. V tejto súvislosti treba preskúmať zlučiteľnosť článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie v oblasti podmienok zamestnávania, ako sú zakotvené tiež v článku 157 ZFEÚ, v článku 14 EDĽP, v Európskej sociálnej charte, ako aj v smerniciach 2000/43 a 2000/78.

24 Za týchto podmienok Tribunale di Padova (Súd v Padove) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa doložka 4 bod 1 [rámcovej dohody], ako aj všeobecná zásada … práva [Únie] o zákaze diskriminácie v zamestnaní v spojení s článkom 21 Charty… vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994, ktorý v zmysle, aký mu priznal Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd) (pozri rozsudky pracovnoprávneho senátu č. 32386/2019, č. 33134/2019 a č. 33137/2019), stanovuje, že so zamestnancami na dobu určitú v rovnocenných školách, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 62/2000, sa v rámci obnovenia služobného postupu zaobchádza menej priaznivo ako so zamestnancami ministerstva [školstva] na dobu neurčitú len preto, že neuspeli vo verejnom výberovom konaní alebo vyučovali na zákonom uznanej rovnocennej škole, hoci učitelia na dobu určitú rovnocenných škôl sa nachádzajú v porovnateľnej situácii ako učitelia na dobu neurčitú štátnych škôl, pokiaľ ide o druh práce a podmienky vzdelávania a pracovnoprávne podmienky, pričom vykonávajú rovnaké úlohy a majú rovnaké disciplinárne, pedagogické, metodicko-didaktické, organizačné a interpersonálne a výskumné znalosti, ktoré získali na základe nadobudnutej pedagogickej skúsenosti, uznanej tým istým vnútroštátnym predpisom za rovnakú na účely prijímania do zamestnania na dobu neurčitú zo stálych rezervných zoznamov, ktoré sú v súčasnosti vyčerpané (pozri článok 2 ods. 2 zákonného dekrétu č. 255/2001)?

2. Majú sa v rámci pôsobnosti smernice 1999/70 všeobecné zásady platného práva Únie týkajúce sa rovnosti, rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie v zamestnaní, ktoré sú zakotvené aj v článkoch 20 a 21 Charty, v článku 14 [EDĽP] (relevantné podľa článku 52 Charty), v [Európskej sociálnej charte], v článku 157 ZFEÚ a v [smerniciach 2000/43

a 2000/78], vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave, aká je obsiahnutá v článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994, ktorá vyžaduje, aby sa pri obnovení služobného postupu na účely odmeňovania zohľadňovala výlučne pedagogická práca vykonávaná ako zamestnanec ministerstva [školstva] alebo v paritných školách, v štátom uznaných stredných školách, dotovaných alebo podporovaných školách, ľudových školách a dievčenských internátnych školách, pričom v rámci obnovenia služobného postupu (po prijatí na dobu neurčitú ministerstvom školstva) sa zaobchádza menej priaznivo a diskriminačne s učiteľmi rovnocenných škôl so zmluvami na dobu určitú, ktorým sa neposkytuje príplatok za odpracované roky, ktorý sa však poskytuje učiteľom zamestnaným na dobu určitú v štátnych, obecných, paritných, štátom uznaných stredných, dotovaných alebo podporovaných školách a dievčenských internátnych školách, ktorí sú v porovnateľnej situácii ako učitelia rovnocenných škôl, pokiaľ ide o povahu ich práce, funkcie, prácu a odborné povinnosti, ako aj podmienky vzdelávania a pracovnoprávne podmienky v porovnaní s učiteľmi rovnocenných škôl uvedených v zákone č. 62/2000, vykonávajú rovnaké povinnosti a na základe nadobudnutej pedagogickej skúsenosti majú rovnaké disciplinárne, pedagogické, metodicko-didaktické, organizačné a interpersonálne a výskumné znalosti ako učitelia rovnocenných škôl?

3. Majú sa pojem ‚porovnateľný stály pracovník‘ uvedený v doložke 4 bode 1 [rámcovej dohody] a všeobecné zásady platného práva Únie týkajúce sa rovnosti, rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie v zamestnaní, zakotvené v článkoch 20 a 21 Charty, vykladať v tom zmysle, že v rámci priznania príplatkov za odpracované roky treba prácu vykonávanú ako dočasný zamestnanec rovnocenných škôl považovať za rovnocennú s prácou vykonávanou v štátnych školách, paritných školách, štátom uznaných stredných školách, ľudových školách, dotovaných alebo podporovaných školách a dievčenských internátnych školách, keďže títo učitelia vykonávajú rovnaké úlohy, majú rovnaké pracovné povinnosti a rovnaké disciplinárne, pedagogické, metodicko-didaktické, organizačné a interpersonálne a výskumné znalosti?

4. V prípade preukázaného rozporu článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 s právom Únie ukladá Charta vnútroštátnemu súdu, aby neuplatnil nezlučiteľný vnútroštátny predpis?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a tretej otázke

O prípustnosti tretej otázky

25 Na úvod treba uviesť, že Komisia vo svojich písomných pripomienkach okrem iného tvrdí, že tretia otázka je neprípustná, keďže vnútroštátny súd nepreukázal nijakú súvislosť medzi článkom 21 Charty uvedeným v tejto otázke a vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej.

26 Táto otázka sa okrem toho týka aj rozdielneho zaobchádzania medzi učiteľmi zamestnanými na dobu určitú v rovnocenných školách v zmysle článku 1 ods. 2 zákona č. 62/2000 na jednej strane a učiteľmi, ktorí sú tiež zamestnaní na dobu určitú v súkromných školách, ktoré predchádzali vytvoreniu rovnocenných škôl, a v štátnych školách na druhej strane. Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že zásada zákazu diskriminácie bola touto rámcovou dohodou vykonávaná

a vyjadrená len v súvislosti s rozdielnym zaobchádzaním medzi pracovníkmi na dobu určitú a pracovníkmi na dobu neurčitú, ktorí sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, s vylúčením rozdielov v zaobchádzaní medzi určitými kategóriami zamestnancov na dobu určitú.

27 V tejto súvislosti treba v prvom rade konštatovať, že v rozsahu, v akom sa tvrdenie uvedené v predchádzajúcom bode týka otázky uplatniteľnosti zásady zákazu diskriminácie a rámcovej dohody na také rozdielne zaobchádzanie, o aké ide vo veci samej, táto problematika sa týka podstaty tretej otázky, a nie jej prípustnosti, takže ju treba preskúmať v rámci vecného preskúmania tejto otázky (pozri analogicky rozsudok z 19. septembra 2024, Consiglio nazionale delle Ricerch, C-439/23, EU:C:2024:773, bod 27, ako aj citovanú judikatúru).

28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi potreba dospieť k výkladu práva Únie, ktorý by bol užitočný pre vnútroštátny súd, vyžaduje, aby vnútroštátny súd náležite dodržal požiadavky týkajúce sa obsahu návrhu na začatie prejudiciálneho konania a výslovne uvedené v článku 94 rokovacieho poriadku, o ktorom sa predpokladá, že ho vnútroštátny súd pozná (rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 68, ako aj citovaná judikatúra).

29 Je teda nevyhnutné, ako stanovuje článok 94 písm. c) rokovacieho poriadku, aby návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahoval uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosť, ktorú vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a svojou právnou úpravou uplatniteľnou v spore vo veci samej (rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 69, ako aj citovaná judikatúra).

30 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd dostatočne vysvetlil súvislosť, ktorú vidí medzi vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou vo veci samej a zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie zakotvenými v článkoch 20 a 21 Charty, a spresnil dôvody, pre ktoré sa domnieva, že je potrebný výklad týchto zásad.

31 Z toho vyplýva, že tretia otázka je prípustná.

O veci samej

32 Na úvod treba konštatovať, že svojou prvou a treťou otázkou vnútroštátny súd žiada o výklad doložky 4 rámcovej dohody, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ktoré sú zakotvené v článkoch 20 a 21 Charty.

33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada zákazu diskriminácie stanovená v článku 21 ods. 1 Charty je osobitným vyjadrením zásady rovnakého zaobchádzania, ktorá je všeobecnou zásadou práva Únie a je zakotvená v článku 20 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. apríla 2024, Dumitrescu a i./Komisia a Súdny dvor, C-567/22 P až C-570/22 P, EU:C:2024:336, body 65 a 66).

34 Pokiaľ však ide o rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi na dobu určitú a pracovníkmi na dobu neurčitú, ktorí sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, tieto zásady boli vykonané a konkretizované smernicou 1999/70, a najmä doložkou 4 rámcovej dohody, ktorá sa nachádza v prílohe k tejto smernici [pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. novembra 2010, Vino, C-20/10, EU:C:2010:677, bod 56, ako aj z 15. decembra 2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri a i. (Univerzitní výskumní pracovníci), C-40/20 a C-173/20, EU:C:2022:985, bod 87].

35 V prejednávanej veci v rozsahu, v akom sa prvá a tretia otázka týkajú takéhoto rozdielneho zaobchádzania, ich treba preskúmať výlučne z hľadiska tejto smernice a rámcovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Vernaza Ayovi, C-96/17, EU:C:2018:603, bod 20, ako aj analogicky rozsudok z 15. mája 2025, Melbán a Sergamo, C-623/23 a C-626/23, EU:C:2025:358, bod 49).

36 V dôsledku toho treba konštatovať, že svojou prvou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má doložka 4 rámcovej dohody vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely stanovenia odpracovaných rokov a odmeňovania učiteľov pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú v štátnych školách nestanovuje zohľadnenie období služby, ktoré títo učitelia predtým odpracovali v rámci zamestnania na dobu určitú v určitých školách, ktorých fungovanie a organizácia nepatria do pôsobnosti štátu, ale ktoré sa podľa tejto právnej úpravy považujú za štátne školy, hoci uvedená právna úprava stanovuje, že obdobia služby, ktoré odpracovali učitelia zamestnaní na štátnych školách, najmä na dobu neurčitú, sa zohľadňujú na účely určenia počtu ich odpracovaných rokov a ich odmeňovania.

37 Pokiaľ ide o uplatniteľnosť rámcovej dohody na učiteľa nachádzajúceho sa v situácii AR, treba pripomenúť, že táto rámcová dohoda sa uplatňuje na všetkých pracovníkov vykonávajúcich činnosti odmeňované v rámci pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú, ktorý ich zaväzuje k zamestnávateľovi. Skutočnosť, že dotknutá osoba nadobudla postavenie pracovníka na dobu neurčitú, nevylučuje jej možnosť za určitých okolností sa odvolávať na zásadu nediskriminácie stanovenú v doložke 4 rámcovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 2012, Valenza a i., C-302/11 až C-305/11, EU:C:2012:646, body 33 a 34, ako aj z 19. septembra 2024, Consiglio nazionale delle Ricerche, C-439/23, EU:C:2024:773, bod 38).

38 Keďže AR pred vnútroštátnym súdom tvrdí, že sa s ním zaobchádza rozdielne, pokiaľ ide o započítanie období výučby odpracovaných ako pracovník na dobu určitú, treba konštatovať, že rámcová dohoda sa v zásade uplatňuje na učiteľa, ktorý sa nachádza v situácii AR.

39 Pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, doložka 4 bod 1 rámcovej dohody stanovuje zákaz znevýhodňovania pracovníkov na dobu určitú voči porovnateľným pracovníkom na dobu neurčitú len preto, lebo pracujú na dobu určitú, pokiaľ na odlišné zaobchádzanie neexistujú objektívne dôvody. Bod 4 tejto doložky stanovuje rovnaký zákaz, aj pokiaľ ide o kritériá vzťahujúce sa na obdobia odpracovaných rokov týkajúce sa osobitných pracovnoprávnych podmienok (rozsudok z 19. septembra 2024, Consiglio nazionale delle Ricerche, C-439/23, EU:C:2024:773, bod 31).

40 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že pravidlá týkajúce sa období zamestnania, ktoré sa musia odpracovať na zaradenie do platovej triedy, ako sú pravidlá stanovené v článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994, patria pod pojem „pracovnoprávne podmienky“ v zmysle doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody (pozri analogicky rozsudok z 19. septembra 2024, Consiglio nazionale delle Ricerche, C-439/23, EU:C:2024:773, bod 37 a citovanú judikatúru).

41 V tejto súvislosti z judikatúry citovanej v bode 34 tohto rozsudku vyplýva, že doložka 4 rámcovej dohody zaviedla a konkretizovala zásadu zákazu diskriminácie, len pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi na dobu určitú a pracovníkmi na dobu neurčitú, ktorí sa nachádzajú v porovnateľnej situácii.

42 Účelom tejto doložky je totiž zabezpečiť uplatňovanie zásady nediskriminácie vo vzťahu k zamestnancom na dobu určitú, aby sa zabránilo tomu, že zamestnávateľ bude pracovný pomer takejto povahy využívať na to, aby týchto zamestnancov zbavil práv, ktoré sa priznávajú zamestnancom v pracovných pomeroch na dobu neurčitú [pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. januára 2020, Baldonedo Martín, C-177/18, EU:C:2020:26, bod 35, ako aj z 15. decembra 2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri a i. (Univerzitní výskumní pracovníci), C-40/20 a C-173/20, EU:C:2022:985, bod 88].

43 Z toho vyplýva, že na rozdielne zaobchádzanie, ktoré je založené na inom kritériu, než je dĺžka trvania pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú alebo neurčitú, sa nevzťahuje zákaz uvedený v doložke 4 rámcovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. januára 2020, Baldonedo Martín, C-177/18, EU:C:2020:26, body 53 až 54, ako aj citovanú judikatúru).

44 V prejednávanej veci treba uviesť, ako v podstate zdôraznila generálna advokátka v bodoch 32 až 35 svojich návrhov, že rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z článku 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 sa nezakladá na určitej alebo neurčitej povahe trvania pracovného pomeru, ale na povahe školského zariadenia, v ktorom dotknutí pracovníci získali odbornú prax.

45 Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom totiž na jednej strane vyplýva, že nezohľadnenie období práce učiteľa na dobu určitú v „rovnocennej škole“ v rámci obnovenia profesijnej kariéry učiteľov, ktoré vykonalo ministerstvo školstva v čase ich prijatia do zamestnania na dobu neurčitú, vyplýva z toho, že v tomto článku 485 neboli uvedené „rovnocenné školy“.

46 Nezohľadnenie období práce učiteľa v rovnocennej škole sa teda týka tak práce vykonávanej na dobu určitú, ako aj práce vykonávanej na dobu neurčitú v týchto školách.

47 Túto okolnosť navyše potvrdzuje samotný žalobca vo veci samej, ktorý vo svojich písomných pripomienkach predložených Súdnemu dvoru tvrdí, že vnútroštátne právo neumožňuje zohľadniť „ani prácu vykonávanú na dobu určitú, ani prácu vykonávanú na dobu neurčitú v rovnocenných školách“.

48 Na druhej strane z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom tiež v podstate vyplýva, že okrem skutočnosti, že vnútroštátne právo stanovuje, že práca vykonávaná učiteľmi zamestnanými na dobu neurčitú v štátnych školách a zodpovedajúca prax sa premietajú do ich odmeňovania, článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 umožňuje, aby sa obdobia zamestnania, ktoré učitelia odpracovali v týchto školách ako učitelia na dobu určitú, zohľadnili v rámci obnovenia ich profesijnej kariéry pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú ministerstvom školstva.

49 Aj za predpokladu, že by sa bolo možné domnievať, že učitelia, ktorí boli zamestnaní na dobu určitú v „rovnocenných“ školách v zmysle článku 1 ods. 2 zákona č. 62/2000 predtým, ako ich ministerstvo školstva prijalo do zamestnania na dobu neurčitú, a učitelia zamestnaní na dobu neurčitú v štátnych školách pracujú «v tom istom zariadení“ v zmysle doložky 3 bodu 2 rámcovej dohody a že tieto dve skupiny zamestnancov sa vzhľadom na kritériá stanovené judikatúrou Súdneho dvora nachádzajú v porovnateľnej situácii, takže týchto posledných uvedených učiteľov možno kvalifikovať ako „porovnateľných stálych pracovníkov“ v zmysle tejto doložky 3 bodu 2, treba za týchto okolností konštatovať, že na také rozdielne zaobchádzanie, aké vyplýva z článku 485 tohto legislatívneho dekrétu, sa nevzťahuje zákaz uvedený v doložke 4 tejto rámcovej dohody.

50 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú a tretiu otázku odpovedať tak, že doložka 4 rámcovej dohody sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely určenia dĺžky praxe a odmeňovania učiteľov pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú v štátnej škole nestanovuje zohľadnenie období služby, ktoré títo učitelia predtým odpracovali v rámci zamestnania na dobu určitú alebo dobu neurčitú v určitých školských zariadeniach, ktorých fungovanie a organizácia nepatria do pôsobnosti štátu, ale ktoré sa podľa tejto právnej úpravy považujú za rovnocenné štátne školy, hoci táto právna úprava stanovuje, že obdobia služby, ktoré odpracovali učitelia zamestnaní v štátnych školách, najmä na dobu neurčitú, sa zohľadňujú na účely určenia dĺžky ich praxe a ich odmeňovania.

O druhej otázke

51 Na úvod treba poznamenať, že svojou druhou otázkou vnútroštátny súd žiada o výklad zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie v zamestnaní, ktoré sú zakotvené najmä v EDĽP a v Európskej sociálnej charte. Podľa ustálenej judikatúry však Súdny dvor nemá právomoc vykladať EDĽP [pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. februára 2022, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Premlčacia lehota), C-219/20, EU:C:2022:89, bod 15, ako aj citovanú judikatúru] a Európsku sociálnu chartu [rozsudok z 29. júla 2024, CU a ND (Sociálna pomoc – Nepriama diskriminácia, C-112/22 a C-223/22, EU:C:2024:636, bod 28, ako aj citovaná judikatúra).

52 Z toho vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc rozhodnúť o druhej otázke v rozsahu, v akom sa týka výkladu ustanovení EDĽP a Európskej sociálnej charty.

53 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 28 a 29 tohto rozsudku treba ďalej uviesť, ako to urobila Komisia, že vnútroštátny súd neuviedol s požadovanou presnosťou a jasnosťou dôvody, pre ktoré sa domnieva, že výklad článku 157 ZFEÚ, ako aj smerníc 2000/43 a 2000/78 považuje za nevyhnutný alebo užitočný na vyriešenie sporu vo veci samej, ani súvislosť, ktorú vidí medzi týmito ustanoveniami práva Únie a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou na tento spor.

54 Druhá otázka je preto neprípustná v rozsahu, v akom sa týka výkladu článku 157 ZFEÚ, ako aj smerníc 2000/43 a 2000/78.

55 Za týchto podmienok treba konštatovať, že svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie zakotvené v článkoch 20 a 21 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely určenia dĺžky praxe a odmeňovania učiteľov nestanovuje, že pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú v štátnej škole sa majú zohľadniť obdobia služby, ktoré títo učitelia predtým odpracovali v čase, keď boli zamestnaní na dobu určitú v určitých školských zariadeniach, ktorých fungovanie a organizácia nie sú súčasťou štátu, ale ktoré sa podľa tejto právnej úpravy považujú za štátne školy, hoci táto právna úprava stanovuje, že na ten istý účel sa zohľadnia obdobia služby, ktoré títo učitelia dosiahli, keď boli zamestnaní na dobu určitú v iných školských zariadeniach, najmä v štátnych školách.

56 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry ak právna situácia nepatrí do pôsobnosti práva Únie, Súdny dvor nemá právomoc o nej rozhodnúť a prípadne uvádzané ustanovenia Charty nemôžu samy osebe založiť túto právomoc (rozsudok z 24. februára 2022, Viva Telecom Bulgaria, C-257/20, EU:C:2022:125, bod 128 a citovaná judikatúra).

57 Okrem toho sú ustanovenia Charty podľa jej článku 51 ods. 1 určené pre členské štáty výlučne vtedy, keď vykonávajú právo Únie. Článok 6 ods. 1 ZEÚ, ako aj článok 51 ods. 2 Charty spresňujú, že Charta nerozširuje rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Európskej únie ani nezakladá žiadnu novú právomoc ani úlohu pre Úniu, ani nemení právomoci a úlohy vymedzené v Zmluvách. Súdny dvor má teda s ohľadom na Chartu podať výklad práva Únie v medziach právomocí, ktoré mu boli zverené (rozsudok zo 17. marca 2021, Consulmarketing, C-652/19, EU:C:2021:208, bod 34 a citovaná judikatúra).

58 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „vykonanie práva Únie“ v zmysle článku 51 ods. 1 Charty predpokladá existenciu súvisu medzi aktom práva Únie a dotknutým vnútroštátnym opatrením, ktorý presahuje podobnosť dotknutých oblastí alebo nepriame vplyvy jednej oblasti na inú (rozsudok z 22. januára 2020, Baldonedo Martín, C-177/18, EU:C:2020:26, bod 58 a citovaná judikatúra).

59 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora na určenie toho, či sa na vnútroštátnu právnu úpravu vzťahuje „vykonanie práva Únie“ v zmysle článku 51 ods. 1 Charty, je nutné spomedzi iných kritérií preskúmať, či je jej cieľom vykonanie ustanovenia práva Únie, aká je povaha tejto právnej úpravy a či táto právna úprava sleduje iné ciele než tie, ktoré zahŕňa právo Únie, hoci môže toto právo nepriamo ovplyvniť, ako aj to, či existuje osobitné ustanovenie práva Únie v tejto oblasti alebo také, ktoré by ho mohlo ovplyvniť (rozsudok z 22. januára 2020, Baldonedo Martín, C-177/18, EU:C:2020:26, bod 59 a citovaná judikatúra).

60 Ako vyplýva z preskúmania prvej a tretej prejudiciálnej otázky, v prejednávanej veci doložka 4 rámcovej dohody nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994, pokiaľ rozdielne zaobchádzanie, ktoré zavádza toto vnútroštátne ustanovenie, nie je založené na určitej alebo neurčitej povahe trvania pracovnoprávneho vzťahu dotknutých pracovníkov. Ako uviedla generálna advokátka v bode 50 svojich návrhov, neexistuje teda priama súvislosť medzi uplatnením tohto článku 485 a zákazom diskriminácie uvedeným v tejto doložke.

61 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, navyše nevyplýva, že uvedený článok 485 má spojitosť s akýmkoľvek iným ustanovením práva Únie.

62 Vnútroštátnu právnu úpravu dotknutú vo veci samej preto nemožno považovať za právnu úpravu, ktorou sa „vykonáva právo Únie“ v zmysle článku 51 ods. 1 Charty.

63 V dôsledku toho rozdielne zaobchádzanie, ktoré zavádza vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, nemožno posúdiť z hľadiska záruk Charty, a najmä jej článkov 20 a 21.

64 Za týchto okolností treba prijať záver, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na druhú otázku.

O štvrtej otázke

65 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má právo Únie vykladať v tom zmysle, že tomuto súdu ukladá povinnosť neuplatniť článok 485 legislatívneho dekrétu č. 297/1994 v prípade, že by sa toto vnútroštátne ustanovenie považovalo za nezlučiteľné s týmto právom.

66 Vzhľadom na odpovede na prvú až tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách

67 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Doložka 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999, ktorá je uvedená v prílohe k smernici Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely určenia dĺžky praxe a odmeňovania učiteľov pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú v štátnej škole nestanovuje zohľadnenie období služby, ktoré títo učitelia predtým odpracovali v rámci zamestnania na dobu určitú alebo dobu neurčitú v určitých školských zariadeniach, ktorých fungovanie a organizácia nepatria do pôsobnosti štátu, ale ktoré sa podľa tejto právnej úpravy považujú za rovnocenné štátne školy, hoci táto právna úprava stanovuje, že obdobia služby, ktoré odpracovali učitelia zamestnaní v štátnych školách, najmä na dobu neurčitú, sa zohľadňujú na účely určenia dĺžky ich praxe a ich odmeňovania.

Podpisy